

**வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்த
மரபும்: த்ருஷ்டுப் சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்திய அறிவு,**

மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் ஆய்வு

**The Seven Horses of the Sun and the Sapta Chanda Tradition in Vedic Literature: A Study
of Indian Knowledge, Language and Cultural Symbols Centred on the Trishtubh Metre**

முனைவர் ந. மு. கவிதா^{1*}, முனைவர் ச. பத்மா², முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்³

¹ உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, திண்டிவனம், ஈரோடு

² முதல்வர், நந்தா கல்வியியல் கல்லூரி, ஈரோடு-52, Email: padma.haris@gmail.com

³ நிர்வாக அதிகாரி, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

***Corresponding author:** முனைவர் ந. மு. கவிதா, smpkavitha@gmail.com

ORCID ID: Author 1: <https://orcid.org/0009-0005-9683-3860>; Author 2: <https://orcid.org/0000-0001-8369-1246>;

Author 3: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp072026.05>

Abstract

Centred on hymn 164 of the first mandala of the Rigveda (RV 1.164), this article examines together the mythic symbol of the Sun's seven horses found in Vedic literature and the seven Vedic measures known as the Sapta Chanda tradition. RV 1.164.23 states that the three metres Gayatri, Trishtubh and Jagati are founded upon one another; the same hymn also repeatedly features symbols such as the chariot, horse and wheel that are associated with the number seven. The primary basis of this study is that in the Shatapatha Brahmana (5.21.16) the seven horses yoked to the Sun's chariot are given exactly seven metre names — Gayatri, Brihati, Ushnih, Jagati, Trishtubh, Anushtubh and Pankti. Among these, the Trishtubh metre has four feet of eleven syllables each ($4 \times 11 = 44$ syllables) and, as Western Vedic linguistic studies also record, is the most common metre in the Rigveda. This article examines the syllabic structure of the Trishtubh metre in detail and compares it with the syllable (asai) and foot (cir) reckoning of the Tamil prosodic tradition, seeking to bring out the linguistic structures shared by Chandas, the Vedanga, and Tamil prosody. It also examines the cultural-symbolic significance that the number seven holds in the Indian knowledge tradition (seven sages, seven notes, seven worlds). Employing a comparative textual method and a descriptive-analytical approach, this study establishes that the Vedic Chandas tradition has functioned not merely as a single-language structure but as a common scientific-cultural language system spread across the Indian subcontinent. Identifying its echoes in Tamil grammar will offer a new perspective for the comparative prosodic study of Indian languages.

Keywords: Rigveda 1.164; Sun's seven horses; Sapta Chandas; Trishtubh metre; Vedanga Chandas; Tamil prosody; Indian Knowledge Systems; cultural semiotics

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இக்கட்டுரை, ரிக்வேதத்தின் முதல் மண்டலத்தில் இடம்பெறும் 164-ஆம் சூக்தத்தை (RV 1.164) மையமாகக் கொண்டு, வேத இலக்கியத்தில் காணப்படும் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்னும் புராணக் குறியீட்டையும், சந்த சந்த மரபு எனப்படும் ஏழு வேத அளவைகளையும் இணைத்து ஆராய்கிறது. RV 1.164.23-ல் காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய மூன்று சந்தங்கள் ஒன்றை ஒன்று அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது; அதே சூக்தத்தில் ஏழு எண்ணிக்கையுடன் தொடர்புடைய தேர், குதிரை, சக்கரம் முதலிய குறியீடுகளும் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றன. சதபத பிராமணத்தில் (5.21.16) சூரியனின் தேரில் பூட்டப்பட்ட ஏழு குதிரைகளுக்கும் காயத்ரி, ப்ருஹதி, ஊஷ்ணிக், ஜகதி, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், பங்க்தி ஆகிய ஏழு சந்தப் பெயர்களே சூட்டப்பட்டுள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் முதன்மை அடிப்படையாக அமைகிறது.

இவற்றுள் த்ரிஷ்டுப் சந்தம் நான்கு பாதங்களைக் கொண்டதாகவும், ஒவ்வொரு பாதமும் பதினொரு அசைகளைக் கொண்டதாகவும் ($4 \times 11 = 44$ அசைகள்) அமைந்து, ரிக்வேதத்தில் மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படும் சந்தமாக விளங்குகிறது என்பதை மேற்கத்திய வேத மொழியியல் ஆய்வுகளும் பதிவு செய்கின்றன. இக்கட்டுரை த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் அசை அமைப்பை விரிவாக ஆராய்ந்து, அதனை தமிழ் யாப்பிலக்கண மரபிலுள்ள அசை/சீர் கணிப்பு முறையுடன் ஒப்பிட்டு, சந்தஸ் என்னும் வேதாங்கமும் தமிழ் யாப்பியலும் பகிர்ந்துகொள்ளும் மொழியியல் கட்டமைப்புகளை வெளிக்கொணர் முயல்கிறது. மேலும், ஏழு என்னும் எண் இந்திய அறிவு மரபில் (ஏழு ரிஷிகள், ஏழு சுரங்கள், ஏழு உலகங்கள் என) கொண்டுள்ள பண்பாட்டுக் குறியீட்டு முக்கியத்துவத்தையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஒப்பீட்டு உரையியல் முறையையும் (comparative textual method) விளக்கவுரை அணுகுமுறையையும் (descriptive-analytical approach) கையாண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வு, வேத சந்தஸ் மரபு தனிமொழிக் கட்டமைப்பாக மட்டுமல்லாமல், இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதிலும் பரவிய ஒரு பொது அறிவியல்-பண்பாட்டு மொழி அமைப்பாக இயங்கியிருக்கிறது என்பதை நிறுவுகிறது. இதன்

தமிழிலக்கண எதிரொலிகளை அடையாளம் காண்பது, இந்திய மொழிகளின் ஒப்பீட்டு யாப்பியல் ஆய்வுக்குப் புதிய பார்வையை வழங்கும்.

முக்கியச் சொற்கள்: ரிக்வேதம் 1.164; சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்; சப்த சந்தஸ்; த்ரிஷ்டுப் சந்தம்; வேதாங்க சந்தஸ்; தமிழ் யாப்பியல்; இந்திய அறிவு மரபு; பண்பாட்டுக் குறியீட்டியல்

1. முன்னுரை (Introduction)

வேதங்கள் இந்திய அறிவு மரபின் மூலாதாரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றுள் ரிக்வேதம் மிகவும் பழமையான தொகுப்பாகும். ரிக்வேதத்தின் மந்திரங்கள் குறிப்பிட்ட சந்தஸ் என்னும் அளவை விதிகளின்படி அமைக்கப்பட்டவை. சந்தஸ் என்பது வேதாங்கம் எனப்படும் ஆறு துணை நூல் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும்; இது மந்திரங்களின் ஒலி அமைப்பையும், அசை எண்ணிக்கையையும், அவற்றின் சரியான உச்சரிப்பையும் காக்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரையின் மையக் கவனம், ரிக்வேதத்தின் முதல் மண்டலத்தில் 164-ஆவது சூக்தமாக இடம்பெறும் அஸ்ய வாமஸ்ய சூக்தம் என அழைக்கப்படும் புகழ்பெற்ற புதிரிலக்கியப் பகுதியில் உள்ள 23-ஆவது மந்திரத்தில் குவிகிறது.

RV 1.164.23-ல், "காயத்ரியில் காயத்ரி எவ்வாறு அமைந்தது, த்ரிஷ்டுபிலிருந்து த்ரிஷ்டுப் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டது, ஜகதியில் ஜகதி எவ்வாறு அமைந்தது - இதை அறிந்தோரே அமிர்தத்துவத்தை அடைந்தனர்" எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த மந்திரம் சந்தஸ் என்பது வெறும் யாப்பியல் கருவி மட்டுமல்ல, மாறாக ஒரு ஆன்மீக அறிவின் ஊடகமாகவும் கருதப்பட்டதை உணர்த்துகிறது. அடுத்த மந்திரங்களில் (RV 1.164.24-25) காயத்ரி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகியவற்றுடன் இரு-பாத, நான்கு-பாத அளவைகளும் சேர்ந்து மொத்தம் ஏழு சந்தங்கள் உருவாகின்றன எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதே சூக்தத்தில் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் மற்றொரு குறியீடு தேர்/சக்கரம்/குதிரை என்பதாகும். RV 1.164.11 பன்னிரண்டு ஆரங்களும் ஒரே சக்கரமும் கொண்ட காலச் சக்கரத்தையும், RV 1.164.48 அச்சக்கரத்தில் முந்நூற்று அறுபது ஆரக்கால்கள் இருப்பதையும் விவரிக்கின்றன. இக்கால இயந்திரக் குறியீடு பிற்கால சதபத

பிராமணத்தில் (5.21.16) சூரியனின் தேரோட்டியான அருணனால் இயக்கப்படும் ஏழு குதிரைகளுடன் இணைக்கப்படுகிறது; அக்குதிரைகளுக்கு காயத்ரி, ப்ருஹதி, ஊஷ்ணிக், ஜகதி, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், பங்க்தி ஆகிய ஏழு சந்தப் பெயர்களே சூட்டப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலம் சூரியனின் இயக்கமும், காலக் கணிதமும், சப்த சந்தஸ் மரபும் ஒரே புராண-மொழியியல் வலையமைப்பில் இணைக்கப்படுகின்றன.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் மூன்று மடங்காக அமைகிறது: (அ) சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்னும் புராணக் குறியீட்டையும் சப்த சந்தஸ் மரபையும் இணைத்து வாசிக்க முயல்வது; (ஆ) இம்மரபில் மிகவும் பரவலாகக் காணப்படும் த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் 44 அசை அமைப்பை விரிவாக ஆய்வு செய்வது; (இ) இவ்வேத மொழியியல் அமைப்பை தமிழ் யாப்பிலக்கண மரபுடன் ஒப்பிட்டு, இந்திய அறிவு-பண்பாட்டுக் குறியீட்டியலின் பரந்த சட்டகத்தில் அதனை வைத்து மதிப்பிடுவது.

Fig 1: அஸ்ய வாமஸ்ய சூக்தமும் வேதச் சந்தங்களும்

இப்படம் ரிக்வேதத்தின் அஸ்ய வாமஸ்ய சூக்தம் மற்றும் சந்தஸ் பற்றிய முக்கியக் கருத்துக்களை விளக்குகிறது. வேதங்களின் மூலாதாரம், வேதாங்கமான சந்தஸ் (காயத்ரி, ஜகதி உள்ளிட்ட ஏழு சந்தங்கள்), RV 1.164.23 மந்திரச் சிறப்பு ஆகியவற்றை இது காட்டுகிறது. மேலும், அருணன் ஓட்டும் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளின் தேர் மற்றும்

பன்னிரண்டு ஆரங்களைக் கொண்ட காலச் சக்கரம் போன்ற குறியீடுகளை மிக அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

2. முந்தைய ஆய்வுகள் (Literature Review)

வேத சந்தஸ் தொடர்பான ஆய்வுகள் மேலைநாட்டு வேதவியலாளர்களால் நீண்ட காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. விக்ரிப்பீடியாவின் Vedic metre என்னும் தொகுப்புக் கட்டுரை, ரிக்வேதத்தில் காணப்படும் ஏழு முதன்மை சந்தங்களையும் அவற்றின் அசை அமைப்பையும் ஒரு அட்டவணையாக வழங்குகிறது; அதன்படி காயத்ரி (2447 மந்திரங்கள்), த்ரிஷ்டுப் (4253 மந்திரங்கள்), ஜகதி (1318 மந்திரங்கள்) ஆகியவை எண்ணிக்கையில் முதன்மையானவை என்பது பதிவாகியுள்ளது. குறிப்பாக த்ரிஷ்டுப் சந்தமே ரிக்வேதத்தில் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அளவை என்பதும் இக்கட்டுரையின் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் அமைப்பு குறித்து E. Vernon Arnold (1905) அவர்களது Vedic Metre in its Historical Development என்னும் நூல் தொடக்க கால ஆய்வாக விளங்குகிறது; அதைத் தொடர்ந்து H. N. Randle (1957), மற்றும் அண்மைக்கால மொழியியலாளர் Paul Kiparsky (2018) ஆகியோர் த்ரிஷ்டுப் பாதத்தை 4+4+3 எனப் பிரிக்கும் புள்ளிவிவர அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வை முன்வைத்துள்ளனர். த்ரிஷ்டுப் பாதத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்தாவது அசைக்குப் பின் ஒரு "நிறுத்தம்" (caesura) அமைவதும், இறுதி நான்கு அசைகள் ட்ரொக்காயிக் தாள அமைப்பைக் கொண்டிருப்பதும் விக்ரிப்பீடியாவின் Trishtubh (Vedic metre) கட்டுரையில் விரிவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்னும் புராணக் கூறு குறித்து sreenivasarao's blogs என்னும் இணையவெளியில் வெளிவந்த Sri Gayatri கட்டுரைத் தொடர், சதபத பிராமணம் 5.21.16-ஐ மேற்கோள் காட்டி, ஏழு குதிரைகளுக்கும் ஏழு சந்தப் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ள விவரத்தை பதிவு செய்கிறது. இதே தளம், காயத்ரி சந்தம் அக்னியுடனும், அதன் மூன்று அடிகள் மூன்று எரிபொருள் தண்டுகளுடனும் (samidh) தொடர்புபடுத்தப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது - இது சந்தஸ் மரபு வெறும்

எண்ணிக்கை விதி மட்டுமல்ல, மாறாக சடங்கியல்-தொன்மவியல் குறியீட்டு அமைப்பு எனும் கருத்தை உறுதிசெய்கிறது.

தமிழ் இலக்கண மரபில் யாப்பு என்பது அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும் ஐந்து அடிப்படைக் கூறுகளால் அமைவது தொல்காப்பியம் மற்றும் யாப்பருங்கலக் காரிகை போன்ற நூல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் விக்கிப்பீடியாவின் "வேத சந்தஸ்கள்" என்னும் கட்டுரை, சமஸ்கிருத சந்தஸ் மரபை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் ஏழு சந்தங்களின் அசை எண்ணிக்கையை பட்டியலிடுகிறது; இது சமஸ்கிருத-தமிழ் யாப்பியல் ஒப்பீட்டுக்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாக அமைகிறது.

சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ் (Shanlax International Journal of Tamil Research) போன்ற தமிழாய்வு இதழ்களில் வெளிவந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவற்றில் பொதிந்துள்ள அறிவியல், சமூகவியல், பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. உதாரணமாக, Ligoriya மற்றும் Sagayaraj (2022) அவர்களது ஆய்வு தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியத்தில் பொதிந்துள்ள வானியல், அணு அறிவியல், மருத்துவ அறிவியல் கருத்துக்களை ஆராய்கிறது; Sankara Narayanan (2022, 2024) அவர்களது இரு ஆய்வுகள் தொல்காப்பியத்தின் உயிர்ப் பாகுபாடுகளையும், நச்சினார்க்கினியர் உரையில் இடம்பெறும் செய்யுள் விகார (metrical variation) நுட்பங்களையும் விளக்குகின்றன. இவ்வாய்வுகள் தமிழ் இலக்கண-இலக்கிய மரபில் அறிவியல் மற்றும் யாப்பியல் குறியீடுகள் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதற்கான இணையான சான்றுகளாக இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வாறு, வேத சந்தஸ் மற்றும் தமிழ் யாப்பியல் தொடர்பான தனித்தனி ஆய்வுகள் ஏராளமாக இருந்தபோதிலும், சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்னும் புராணக் குறியீட்டையும், சப்த சந்தஸ் மரபையும், தமிழ் யாப்பியல் மற்றும் இந்திய பண்பாட்டுக் குறியீட்டியலையும் ஒன்றிணைத்து நோக்கும் ஒருங்கிணைந்த ஆய்வு இதுவரை போதிய அளவு மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதே இக்கட்டுரையின் தேவையையும் நியாயத்தையும் உறுதிசெய்கிறது.

Fig 2: முந்தைய ஆய்வுகளும் யாப்பியல் ஒப்பீடும்

இப்படம் வேத சந்தஸ் மற்றும் தமிழ் யாப்பியல் தொடர்பான முந்தைய ஆய்வுகளை விளக்குகிறது. ரிக்வேதத்தின் ஏழு முதன்மை சந்தங்கள், திரிஷ்டுப் சந்தத்தின் 4+4+3 அசை அமைப்பு, சூரியனின் ஏழு குதிரைகளின் குறியீடு மற்றும் தொல்காப்பியம் காட்டும் தமிழ் இலக்கணத்தின் ஐந்து அடிப்படைக் கூறுகள் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையை இது அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

3. சூரியனும் ஏழு குதிரைகளும் (Surya and the Seven Horses)

இந்திய தொன்மவியலில் சூரியன் ஒரு தேரில் பயணிப்பவனாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறான்; அத்தேரை இழுப்பவை ஏழு குதிரைகள். இக்கருத்தாக்கம் ரிக்வேதத்திலேயே வேர் கொண்டுள்ளது. RV 1.164.2-ல் "ஏழு குதிரைகள் ஒரே சக்கரம் கொண்ட தேரை இழுக்கின்றன" எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது; RV 1.164.11 மற்றும் 1.164.48 ஆகிய மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு ஆரங்களும், முந்நூற்று அறுபது ஆரக்கால்களும் கொண்ட காலச் சக்கரத்தை விவரிக்கின்றன - இது ஆண்டின் பன்னிரண்டு மாதங்களையும், நாட்களையும் குறியீடாகக் கொண்டுள்ளது எனப் பொருள்கொள்ளப்படுகிறது.

பிற்கால சடங்கியல் நூலான சதபத பிராமணத்தில் (5.21.16) இக்குதிரைகளுக்கு குறிப்பிட்ட பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன: காயத்ரி, ப்ருஹதி, ஊஷ்ணிக், ஜகதி, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், பங்க்தி. இதன் மூலம் சூரியனின் இயக்கமும் கால ஓட்டமும், சந்தஸ் மரபின் ஏழு அடிப்படை அளவைகளுடன் நேரடியாக இணைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குதிரையும் ஒரு சந்தத்தைக் குறிக்கும்போது, சூரியனின் தேர் என்பது வெறும் வானியல் உருவகம் மட்டுமல்ல - அது ஒலி/மொழி அளவையின் இயங்குதளமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படுகிறது. வேறு சொற்களில் கூறின், சூரியனின் இயக்கத்தால் உருவாகும் காலமும், மந்திரங்களை ஒலிக்கும் சந்தஸ் அளவையும் ஒரே அண்டவியல் தாளத்தின் இரு வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

இக்குறியீட்டு அமைப்பில் எண் ஏழு தனித்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஏழு குதிரைகள், ஏழு சந்தங்கள், ஏழு உலகங்கள் (பூ, புவர், ஸ்வர் முதலியன), ஏழு ரிஷிகள் (சப்தரிஷிகள்), ஏழு நதிகள் (சப்த சிந்து) என இந்திய அறிவு மரபில் ஏழு எண் அமைப்பு பன்முகமாகத் திரும்பத் திரும்ப வெளிப்படுகிறது. RV 1.164.24-25-ல் "காயத்ரியால் புகழ்பாடலையும், சாமத்தால் புகழையும், த்ரைஷ்டுபத்தால் மூன்று அடி மொழியையும், இரு/நான்கு அடி மொழியையும், எழுத்தால் ஏழு குரல்களையும் அளக்கின்றனர்" எனக் கூறப்படுவதை கிரிஃபித் (Griffith, 1896) தமது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் பதிவு செய்துள்ளார். இது சந்தஸ் மரபு ஒரு அளவைக் கருவியாக மட்டுமல்லாமல், அண்டவியல் ஒழுங்கையும், ஒலியியல் ஒழுங்கையும் இணைக்கும் ஒரு தத்துவார்த்த சட்டகமாக செயல்பட்டதை உறுதிசெய்கிறது.

இக்குதிரை-சந்த ஒப்புமை, வேத சிந்தனையின் ஒரு தனிச் சிறப்பியல்பான "பந்து" எனும் கருத்தாக்கத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது - அதாவது நுண்ணுலகுக்கும் (மொழி, மந்திரம், சந்தஸ்) பேரண்டத்திற்கும் (சூரியன், காலம், பிரபஞ்சம்) இடையேயான தொடர்பு அல்லது இணைப்பு. இத்தகைய பந்து சிந்தனை, பிற்கால இந்திய தத்துவங்களிலும் (உபநிடதங்கள், சாங்கியம்) தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Fig 3: சூரியனின் ஒற்றைச் சக்கரத் தேர் மற்றும் ஏழு குதிரைகள்

இப்படம் இந்து தொன்மவியலின்படி சூரிய பகவான் ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஒற்றைச் சக்கரத் தேரில் வானில் பயணிப்பதைக் காட்டுகிறது. இக்குதிரைகள் காலத்தின் ஓட்டத்தையும் (ஆண்டின் மாதங்கள், நாட்கள்), வேத கால சந்தஸ் மரபின் ஏழு அடிப்படை அளவைகளையும் குறிக்கின்றன. இது பேரண்டத்திற்கும் நுண்ணுலகுக்கும் இடையேயான அண்டவியல் தாளத் தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

4. சப்த சந்த மரபு (The Tradition of Seven Vedic Metres)

வேதாங்க சந்தஸ் நூல்கள், முதன்மையாக பிங்கள சந்தஸ் சூத்திரம் (Chandaḥśāstra), பதினான்கு வகையான அசுஷர வ்ருத்த (syllable-based) சந்தங்களை பட்டியலிடுகின்றன. எனினும் இவற்றுள் ஏழு சந்தங்களே வேத மந்திரங்களில் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு, "பிரதான சந்தஸ்" எனும் தகுதி பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு சந்தமும் அடிகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் ஓர் அடிக்குரிய அசைகளின் எண்ணிக்கையால் வரையறுக்கப்படுகிறது.

அட்டவணை 1: ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களும் அவற்றின் அசை அமைப்பும்

சந்தப் பெயர்	அடிகளின் எண்ணிக்கை	ஓர் அடிக்குரிய அசைகள்	மொத்த அசைகள்	தொடர்புடைய தேவதை / குதிரை
காயத்ரி	3	8	24	அக்னி
ஊஷ்ணிக்	4	7 (இறுதி அடி 12)	28	—
அனுஷ்டுப்	4	8	32	—
ப்ருஹதி	4	8,8,12,8	36	—
பங்க்தி	5	8	40	—
த்ரிஷ்டுப்	4	11	44	இந்திரன் / சூரிய தேர்க் குதிரை
ஜகதி	4	12	48	—

மூலம்: Wikipedia, Vedic metre; sreenivasarao's blogs, Sri Gayatri

இவ்வட்டவணையில் காணப்படுவது போல, சந்தங்களின் அசை எண்ணிக்கை 24-லிருந்து (காயத்ரி) 48 வரை (ஜகதி) படிப்படியாக அதிகரிக்கின்றன. இது ஒரு கணித அளவிலான படிநிலை (arithmetic progression) அமைப்பாகவும் கருதப்படலாம் - ஒவ்வொரு அடுத்த சந்தமும் முந்தையதைவிட குறிப்பிட்ட அசைகள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய படிநிலை அமைப்பு, மந்திரங்களை நினைவில் வைத்து பாடும் வாய்மொழி மரபிற்கு (oral tradition) உகந்த ஒரு கட்டமைப்பு முறையையும் பிரதிபலிக்கிறது.

காயத்ரி சந்தம் (24 அசைகள், 3 அடிகள் x 8 அசைகள்) ரிக்வேதத்தில் தோராயமாக கால் பங்கு மந்திரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது; இது அக்னி தேவதையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு, குறிப்பாக ஸாவித்ரீ மந்திரம் எனப்படும் புகழ்பெற்ற காயத்ரி மந்திரத்திற்கு (RV 3.62.10) அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் காயத்ரியை விடவும் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்ட சந்தம் த்ரிஷ்டுப் ஆகும் - இது ரிக்வேதத்தின் மொத்த வசனங்களில் தோராயமாக 40 விழுக்காட்டைக் கொண்டுள்ளது என விக்கிப்பீடியாவின் Trishtubh (Vedic metre) கட்டுரை பதிவு செய்கிறது.

ஊஷ்ணிக் (28 அசைகள்), அனுஷ்டுப் (32 அசைகள்), ப்ருஹதி (36 அசைகள்), பங்க்தி (40 அசைகள்) ஆகியவை எண்ணிக்கையில் குறைவாக பயன்படுத்தப்பட்டாலும், பிற்கால சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில் அனுஷ்டுப் சந்தம் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது - இதுவே பிற்கால ஸ்லோக வடிவத்திற்கு (Bhagavad Gita உள்ளிட்ட காவியங்களில் பயன்படுத்தப்படும்) அடிப்படையாக வளர்ச்சியடைந்தது. இது வேத சந்தஸ் மரபு காலப்போக்கில் எவ்வாறு பிற்கால இலக்கிய மரபுகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

சப்த சந்தஸ் மரபின் மற்றொரு முக்கியப் பண்பு, ஒவ்வொரு சந்தமும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேவதையுடனும், ஒரு குறிப்பிட்ட சடங்கு நோக்கத்துடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுவதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, வ்யாஹ்ருதி மந்திரங்களின் (பூ, புவ, ஸ்வ) சந்தங்களாக காயத்ரி, ஊஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய ஏழும் குறிப்பிடப்படுவதாக sreenivasarao's blogs பதிவு செய்கிறது. இது சந்தஸ் என்பது வெறும் யாப்பியல் வடிவமைப்பு மட்டுமன்றி, சடங்கு-தத்துவ அமைப்புடன் ஆழமாகப் பிணைந்த ஒரு குறியீட்டு மொழி எனும் கருத்தை மேலும் உறுதிசெய்கிறது.

சப்த சந்தஸ் மரபை பிரதான சந்தங்கள் என வரையறுப்பதற்கு அப்பால், சந்தஸ் நூல்கள் அஷ்டி, ப்ரக்ருதி, விக்ருதி, அபிக்ருதி, உத்க்ருதி எனும் ஐந்து கூடுதல் அளவைகளையும் பட்டியலிடுகின்றன; இவை 64 முதல் 104 அசைகள் வரை கொண்டவை. எனினும் இவை வேத மந்திரங்களில் அரிதாகவே காணப்படுவதால், "பிரதான ஏழு" எனும் வகைப்பாடே பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது - இதுவே சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுடன் இணைக்கப்படும் எண்ணிக்கையாகவும் அமைந்துள்ளது.

சப்த சந்தஸ் மரபின் மற்றொரு கவனிக்கத்தக்க கூறு, சந்தங்களுக்கிடையேயான படிநிலை (hierarchy) ஆகும். ரிக்வேதப் பாடல் தொகுப்புகள் (அனுவாகங்கள்) பெரும்பாலும் ஒரே சந்தத்தில் அமைந்த மந்திரங்களைத் தொடர்ச்சியாகத் தொகுத்து வைக்கும் மரபைக் கடைப்பிடித்துள்ளன; இது சந்தஸ் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு வேதப் பாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு நூலகவியல் கருவியாகவும் (bibliographic device) பயன்பட்டிருந்தமையை உணர்த்துகிறது. மேலும், அனுக்ரமணி எனப்படும் வேத அட்டவணை நூல்கள், ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் ரிஷி, தேவதை, சந்தஸ் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பிட்டு பதிவு செய்யும் மரபைக் கொண்டிருந்தன; இது சந்தஸ் என்பது

மந்திரத்தின் அடையாளத்தில் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டதை உறுதிசெய்கிறது.

சப்த சந்தஸ் மற்றும் சப்த சுரம் (ஏழு இசைக்குரல்கள் - ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம்) ஆகிய இரு ஏழு-அமைப்புகளுக்கும் இடையே ஒரு கருத்தியல் இணைவும் இந்திய இசை நூல்களில் சுட்டப்படுகிறது. சாம வேதத்தின் மந்திரங்கள் இசைத் தொனியிலேயே பாடப்பட வேண்டும் என்பதால், சந்தஸ் அமைப்பும் சுர அமைப்பும் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தும் இணை அமைப்புகளாக செயல்பட்டிருக்கக்கூடும் என அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இவ்வாறு, சப்த சந்தஸ் மரபு மொழி, இசை, சடங்கு, வானியல் ஆகிய பல தளங்களிலும் ஏழு எணும் எண்ணை மையமாகக் கொண்ட ஒரு பொது கட்டமைப்புத் தத்துவத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

Fig 4: சப்த சந்த மரபு: ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களின் அமைப்பு

இப்படமானது ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களின் (காயத்ரி முதல் ஜகதி வரை) அமைப்பு, தேவதைகள் மற்றும் அவற்றிற்கிடையேயான கணிதத் தொடர்பை விளக்குகிறது. ஒவ்வொரு சந்தமும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான அடிகள் மற்றும் அசைகளைக் கொண்டுள்ளது. 24-லிருந்து 48 வரை படிப்படியாக அதிகரிக்கும் அசை எண்ணிக்கை,

வாய்மொழி மரபிற்கான படிநிலைக் கட்டமைப்பை உணர்த்துகிறது. இது சடங்கு, இசை மற்றும் அண்டவியல் ஒழுங்கோடு இணைந்த ஒரு தத்துவார்த்த அமைப்பாகும்.

5. த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் 44 அசை அமைப்பு (The 44-Syllable Structure of Trishtubh)

த்ரிஷ்டுப் (त्रिष्टुप्) என்பது நான்கு பாதங்களால் (pada) ஆன ஒரு வேத சந்தமாகும்; ஒவ்வொரு பாதமும் பதினொரு அசைகளைக் கொண்டது ($4 \times 11 = 44$). இது ரிக்வேதத்தில் மிகவும் பரவலாகக் காணப்படும் அளவை என்பதும், மொத்த வசனங்களில் தோராயமாக 40 விழுக்காட்டைக் கொண்டிருப்பதும் மேற்கத்திய வேத மொழியியல் ஆய்வுகளில் (உதாரணமாக, University of Texas-ன் Sanskrit/Vedic language resource, மற்றும் விக்கிப்பீடியாவின் Trishtubh (Vedic metre) கட்டுரை) பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

த்ரிஷ்டுப் பாதத்தின் உட்கட்டமைப்பை பல்வேறு மொழியியலாளர்கள் வெவ்வேறு முறைகளில் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளனர். Hermann Oldenberg (1888) பாதத்தை நிறுத்தத்திற்கு (caesura) முன்னும் பின்னுமாக இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறார்; E. Vernon Arnold (1905) அதனை 4+3+4 எனவும், H. N. Randle (1957) 4+4+3 எனவும் பிரிக்கின்றனர். அண்மைக்கால ஒப்பீட்டு மொழியியலாளரான Paul Kiparsky (2018) இம்முறையையே ஆதரிக்கிறார். எவ்வாறாயினும், அனைத்து அணுகுமுறைகளும் ஒரு பொதுவான உண்மையை ஏற்றுக்கொள்கின்றன: பாதத்தின் நான்காம் அல்லது ஐந்தாம் அசைக்குப் பின் சொல் எல்லையில் ஒரு தெளிவான நிறுத்தம் அமைகிறது; இறுதி நான்கு அசைகள் ஒரு நிலையான ட்ரொக்காயிக் தாள அமைப்பைப் (– U – x) பின்பற்றுகின்றன.

அட்டவணை 2: த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் நான்கு பாதங்களும் அவற்றின் அசை அமைப்பும்

பாதம்	அசை அமைப்பு (லகு/குரு)	அசைகள்	குறிப்பு
1	x x x x , x x – U – x	11	நிறுத்தம் (caesura) 4-ஆம் அல்லது 5-ஆம் அசைக்குப் பின்

பாதம்	அசை அமைப்பு (லகு/குரு)	அசைகள்	குறிப்பு
2	x x x x , x x - U - x	11	இறுதி நான்கு அசைகள் ட்ரொக்காயிக் தாளம்
3	x x x x , x x - U - x	11	சொல் எல்லையில் நிறுத்தம்
4	x x x x , x x - U - x	11	மொத்தம் = 4 × 11 = 44

மூலம்: Wikipedia, Trishtubh (Vedic metre); Arnold, 1905

Randle (1957) மேற்கொண்ட 600 வரிகள் கொண்ட புள்ளிவிவர ஆய்வின்படி, த்ரிஷ்டுப் பாதங்களில் 75 விழுக்காட்டு வரிகள் ஐயாம்பிக் அமைப்புடன் (x - x -) தொடங்குகின்றன; இரண்டாவது அளவையில் x U U - (63%), x U - - (30%) ஆகிய இரு வடிவங்களே அதிகமும் காணப்படுகின்றன. Gunkel மற்றும் Ryan (2011) மேற்கொண்ட விரிவான கார்பஸ் ஆய்வும் இதே முடிவை உறுதிசெய்கிறது; அசையின் இரண்டாம், நான்காம், ஐந்தாம், எட்டாம், பத்தாம் இடங்களில் நெடிலசை (guru) அமையும் விகிதம் மிக அதிகமாக உள்ளது எனவும் அவ்வாய்வு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, RV 2.3.1-ல் இடம்பெறும் "ஸமித்தோ அக்நிர் நிஹிதஃ ப்ருதிவ்யாம்" எனத் தொடங்கும் மந்திரம் த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தில் அமைந்துள்ளது; இதை கிரிஃபித் (Griffith, 1896) தமது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் அதே அளவை ஓசையை பேணும் வகையில் மொழிபெயர்க்க முயன்றுள்ளார். இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் ஒலி அமைப்பு வெறும் எண்ணிக்கை விதி மட்டுமல்ல, ஒரு உயிரோட்டமான தாள அனுபவம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் தொடர்ச்சி வேத காலத்திற்குப் பிறகும் தொடர்ந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பகவத் கீதையின் பதினோராம் அத்தியாயத்தில் (விராட ரூப தரிசனம்), குறிப்பாக 15-50 ஆகிய வசனங்களில், த்ரிஷ்டுப் சந்தம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது; இது காயத்ரியிலிருந்து அனுஷ்டுபமாக வளர்ச்சியடைந்த ஸ்லோக வடிவத்திலிருந்து வேறுபட்டு, பழம் வேத அளவையின் "தொன்மையான"

இயல்பை உணர்த்தும் நோக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இது த்ரிஷ்டுப் சந்தம் காலப்போக்கில் ஒரு அழகியல் மற்றும் புனித-அதிகார குறியீடாகவும் மாறியிருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

த்ரிஷ்டுப் பாதத்தின் 4+4+3 அல்லது 4+3+4 எனும் உட்பிரிவு அமைப்பு, ஒலியியல் அளவில் ஒரு நடுநிலை ஓய்வுப் புள்ளியை (rhythmic pause) உருவாக்குகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இத்தகைய நடுநிலை ஓய்வுப் புள்ளி அமைப்பு, தமிழ் யாப்பிலக்கணத்தில் காணப்படும் "தளை" எனும் கருத்தாக்கத்துடன் ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியான ஒற்றுமையைக் கொண்டிருப்பதாக அடுத்த பகுதியில் ஆராயப்படும்.

த்ரிஷ்டுபின் 44 அசை எண்ணிக்கை, எண்ணியல் நோக்கிலும் சுவாரசியமான ஒரு அமைப்பைக் காட்டுகிறது: இது காயத்ரியின் (24) இரட்டிப்பிற்கு அண்மையில் அமைவதுடன், ஜகதியை (48) விட நான்கு அசைகள் குறைவாகவும் உள்ளது. இத்தகைய இடைநிலை அமைவு, த்ரிஷ்டுப்பை காயத்ரி-ஜகதி எனும் இரு முனைகளுக்கும் இடையேயான ஒரு சமநிலைப் புள்ளியாக (equilibrium point) கருத இடமளிக்கிறது - இது சூரியனின் தேரில் அது ஒரு மையக் குதிரையாக வைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடுமெனும் புராணவியல் கற்பனைக்கும் இணையாக அமைகிறது.

மொழியியல் நோக்கில், த்ரிஷ்டுப் பாதத்தின் இறுதி நான்கு அசைகள் எப்போதும் ஒரு நிலையான தாள வடிவை ($- U - X$) பின்பற்றுவது, அதை "கேட்போர் எதிர்பார்க்கக்கூடிய" ஒரு முடிவுறு தாளமாக (predictable cadence) ஆக்குகிறது. இது வாய்மொழி மரபில் பாடகர் மற்றும் கேட்போர் இருவருக்கும் அடுத்த வரியின் தொடக்கத்தை முன்கூட்டியே உணர உதவும் ஒரு நினைவாற்றல் துணைக்கருவியாகவும் (mnemonic aid) செயல்பட்டிருக்கக்கூடும் என மொழியியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். இத்தகைய கணிக்கக்கூடிய தாள முடிவு, தமிழ் வெண்பாவின் "ஈற்றடி" அமைப்பில் காணப்படும் நிலையான சீர்வரிசை விதிகளுடன் ஒரு செயல்பாட்டு ஒப்புமையையும் கொண்டுள்ளது.

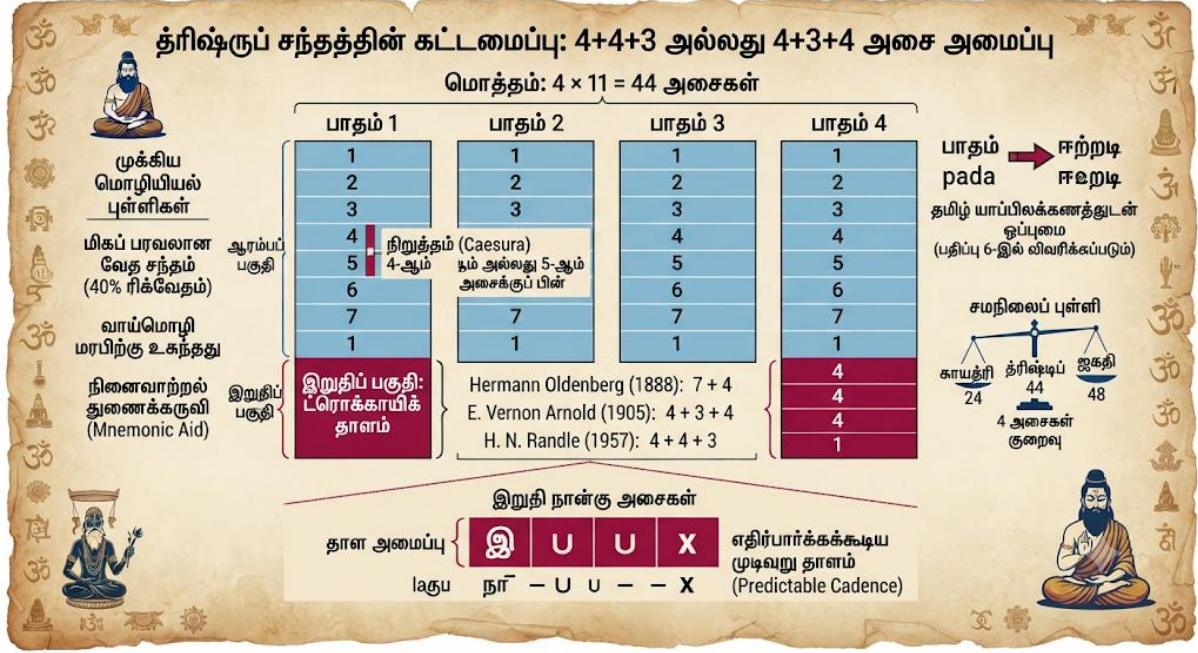

Fig 5: திரிஷ்டுப் சந்தத்தின் கட்டமைப்பு: 44 அசை அமைப்பு

இப்படமானது ரிக்வேதத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் (40%) திரிஷ்டுப் சந்தத்தின் 44 அசை அமைப்பை விளக்குகிறது. இது தலா 11 அசைகளைக் கொண்ட நான்கு பாதங்களைக் கொண்டுள்ளது. மொழியியலாளர்களின் பகுப்பாய்வுப்படி, ஒவ்வொரு பாதமும் 4+4+3 அல்லது 4+3+4 எனப் பிரிக்கப்பட்டு, நான்காம்/ஐந்தாம் அசைக்குப் பின் ஒரு நிறுத்தத்தைக் (Caesura) கொண்டுள்ளது. இறுதி நான்கு அசைகள் நிலையான ட்ரொக்காயிக் தாளத்தைக் கொண்டுள்ளன.

6. மொழியியல் பகுப்பாய்வு (Linguistic Analysis)

சமஸ்கிருத சந்தஸ் மரபு அசுஷர வ்ருத்த (varna-vritta) எனும் எழுத்து/அசை எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான அமைப்பைப் பின்பற்றுகிறது; ஒவ்வொரு பாதத்திலும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான லகு (குறில்) மற்றும் குரு (நெடில்) அசைகள் குறிப்பிட்ட வரிசையில் அமைய வேண்டும் என்பது இதன் விதி. இதற்கு நேர்மாறாக, தமிழ் யாப்பிலக்கணம் அசை எண்ணிக்கையை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், அசை வகை (நேர் அசை, நிரை அசை), சீர் வகை (இயற்சீர், வெண்சீர், காய்ச்சீர், விளச்சீர் முதலியன), தளை (இரண்டு அடுத்தடுத்த சீர்களுக்கு இடையேயான தொடர்பு விதி) என்னும் பன்முகக் கூறுகளை உள்ளடக்கியது.

இருப்பினும், இரு மரபுகளுக்கும் இடையே கட்டமைப்பு ரீதியான சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. முதலாவதாக, இரண்டு மரபுகளும் மொழியின் ஒலியியல் அலகுகளை (அசை) எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கணக்கிடும் ஒரு "அசை-மைய" (syllable-centric) அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகின்றன. இரண்டாவதாக, த்ரிஷ்டுப் பாதத்தில் காணப்படும் நிறுத்தம் (caesura) என்னும் கருத்தாக்கமும், தமிழ் யாப்பில் சீர்களுக்கிடையே அமையும் தளை என்னும் கருத்தாக்கமும் - இரண்டுமே அடியின் நடுவே ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியான இணைப்புப் புள்ளியை (junction point) நிர்ணயிக்கின்றன என்னும் பொதுப் பண்பைக் கொண்டுள்ளன.

Sankara Narayanan (2024) அவர்களது ஆய்வு, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் இடம்பெறும் "செய்யுள் விகாரம்" எனும் கருத்தாக்கத்தை ஆராய்கிறது - இது குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் யாப்பு விதிகளிலிருந்து விலகி அசைகளை மாற்றி அமைக்கும் நுட்பத்தைக் குறிக்கிறது. இக்கருத்தாக்கம், சமஸ்கிருத சந்தஸ் மரபில் காணப்படும் சந்தோ-விசித்தி (chandas-vicitti, அளவை மாறுபாடு) எனும் கருத்தாக்கத்துடன் ஒரு செயல்பாட்டு ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளது; இரண்டு மரபுகளிலும் கவிஞர்கள் அடிப்படை அளவை விதிகளிலிருந்து கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் விலகும் நெகிழ்வுத்தன்மையை (metrical flexibility) அனுமதிக்கின்றனர்.

மேலும், எண்ணியல் அடிப்படையிலான படிநிலை அமைப்பு (24 முதல் 48 அசைகள் வரை) சந்தஸ் மரபில் காணப்படுவது போலவே, தமிழ் யாப்பிலக்கணமும் அடிகளை ஈரடி, மூவடி, நாலடி, கழிநெடிலடி என அசைகளின்/சீர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு, மொழி வேறுபட்டாலும், "அளவை மூலம் ஒலியைக் கட்டுப்படுத்தி, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒலி மூலம் பொருளைப் புனிதப்படுத்தும்" எனும் அடிப்படைத் தத்துவம் இரு மரபுகளிலும் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது என்பது இவ்வாய்வின் மொழியியல் முடிவாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய ஒப்பீடு, சமஸ்கிருதமும் தமிழும் தொன்மையான காலத்திலிருந்தே ஒரு பொது தென்னாசிய மொழியியல் பரப்பில் (linguistic area) இடம்பெற்று, தனித்தனி இலக்கண மரபுகளை வளர்த்துக் கொண்ட அதேவேளையில், அளவை/ஒலியியல் அமைப்பு தொடர்பான சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை

பகிர்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடும் என்னும் கருதுகோளை முன்வைக்க உதவுகிறது. இது மேலும் ஆழமான ஒப்பீட்டு ஆய்விற்கு உட்பட வேண்டிய ஒரு களமாகும்.

Fig 6: சமஸ்கிருத சந்தஸ் மற்றும் தமிழ் யாப்பிலக்கணம்: ஒரு மொழியியல் ஒப்பாய்வு

இப்படம் சமஸ்கிருத சந்தஸ் (எழுத்து/அசை எண்ணிக்கை) மற்றும் தமிழ் யாப்பிலக்கணம் (அசை, சீர், தளை பன்முகக் கூறுகள்) ஆகியவற்றுக்கிடையேயான கட்டமைப்பு ஒற்றுமைகளை ஒப்பாய்வு செய்கிறது. இரண்டு மரபுகளும் அசை-மைய அணுகுமுறை, நிறுத்தம் மற்றும் தளை போன்ற இணைப்புப் புள்ளிகள், எண்ணியல் படிநிலைகள் மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மை (சந்தோ-விசித்தி மற்றும் செய்யுள் விகாரம்) போன்ற பொதுவான ஒலியியல் தத்துவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதை இது விளக்குகிறது.

7. இந்திய அறிவு மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீட்டியல் (Indian Knowledge Systems and Cultural Semiotics)

சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்தஸ் மரபும் இணைந்த குறியீட்டு அமைப்பு, இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு தனிச் சிறப்பியல்பான பண்பை வெளிப்படுத்துகிறது - அதாவது, எண்ணியல், மொழியியல், வானியல், சடங்கியல் ஆகிய பல்வேறு அறிவுத் துறைகளை ஒரே குறியீட்டு மொழியில் இணைத்து விளக்கும் ஒரு "ஒருங்கிணைந்த

அறிவு அமைப்பு" (integrated knowledge system). ஏழு எண் இதில் மையக் குறியீடாக மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது: ஏழு சந்தங்கள், ஏழு குதிரைகள், ஏழு ரிஷிகள், ஏழு உலகங்கள், ஏழு நதிகள், ஏழு சுரங்கள் (ஸப்த ஸ்வரங்கள்) என பல்வேறு தளங்களில் இது வெளிப்படுகிறது.

இக்குறியீட்டு அமைப்பின் பண்பாட்டியல் முக்கியத்துவம், அது வெறும் தற்செயலான எண்ணியல் தொடர்பு அல்ல என்பதிலிருந்து தெளிவாகிறது. மாறாக, இது இந்திய சிந்தனை மரபில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள ஒரு அண்டவியல்-மொழியியல் இணைவுத் தத்துவத்தை (cosmo-linguistic correspondence) பிரதிபலிக்கிறது - இதன்படி, பேரண்டத்தின் (macrocosm) அமைப்பும் மொழியின்/மந்திரத்தின் (microcosm) அமைப்பும் ஒரே அடிப்படை எண்ணியல் விதிகளால் இணைக்கப்பட்டவை என்று கருதப்படுகிறது.

இக்கருத்தாக்கம் தமிழ் பண்பாட்டு மரபிலும் இணையான வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. திருக்குறள் போன்ற தமிழ் அற இலக்கியங்கள், அறம்-பொருள்-இன்பம் என்னும் முப்பால் கட்டமைப்பின் மூலம் வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு தத்துவார்த்த சட்டகத்தை முன்வைக்கின்றன. Mujahid (2025) அவர்களது ஒப்பீட்டு ஆய்வு, திருக்குறளின் விருந்தோம்பல் அதிகாரத்தையும் இஸ்லாமிய பண்பாட்டு மரபையும் ஒப்பிட்டு, வெவ்வேறு பண்பாடுகள் மனித விழுமியங்களை வெவ்வேறு குறியீட்டு அமைப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் விதத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது - இது வேத-தமிழ் ஒப்பீட்டிற்கு ஒரு முறையியல் முன்மாதிரியாக (methodological precedent) இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதேபோல, சங்க இலக்கியத்தில் திணை என்னும் நிலம்-உணர்வு-காலம் இணைந்த ஐவகைக் கட்டமைப்பும், ஒரு குறிப்பிட்ட புற இயற்கை நிலையை ஒரு உள்ளார்ந்த மொழியியல்/உணர்வியல் அமைப்புடன் இணைக்கும் ஒரு ஒப்பான தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. Sankara Narayanan (2022) அவர்களது ஆய்வு தொல்காப்பியத்தின் உயிர்ப் பாகுபாட்டு (biological classification) அமைப்பையும், சங்க இலக்கியக் கட்டமைப்பையும் இணைத்து ஆராய்வது, தமிழ் இலக்கண மரபிலும் இயற்கை-மொழி இணைவுத் தத்துவம் செயல்பட்டிருந்தமையை உறுதிசெய்கிறது.

இவ்வாறு, சூரியன்-குதிரை-சந்தஸ் என்னும் வேத குறியீட்டு அமைப்பையும், தமிழ் அற-இலக்கிய-யாப்பியல் குறியீட்டு அமைப்புகளையும் இணைத்து நோக்கும்போது, இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதிலும் - மொழி வேறுபாடு இருப்பினும் - ஒரு பொதுவான அறிவாக்க முறை (epistemic pattern) இயங்கியிருந்தது எனக் கருதலாம்: அதாவது, எண்ணியல் ஒழுங்கு மூலம் மொழியை கட்டமைத்தல், அம்மொழியமைப்பின் மூலம் அண்டவியல்/சமூக ஒழுங்கை பிரதிபலித்தல் என்னும் இரு-அடுக்கு அறிவாக்க முறை.

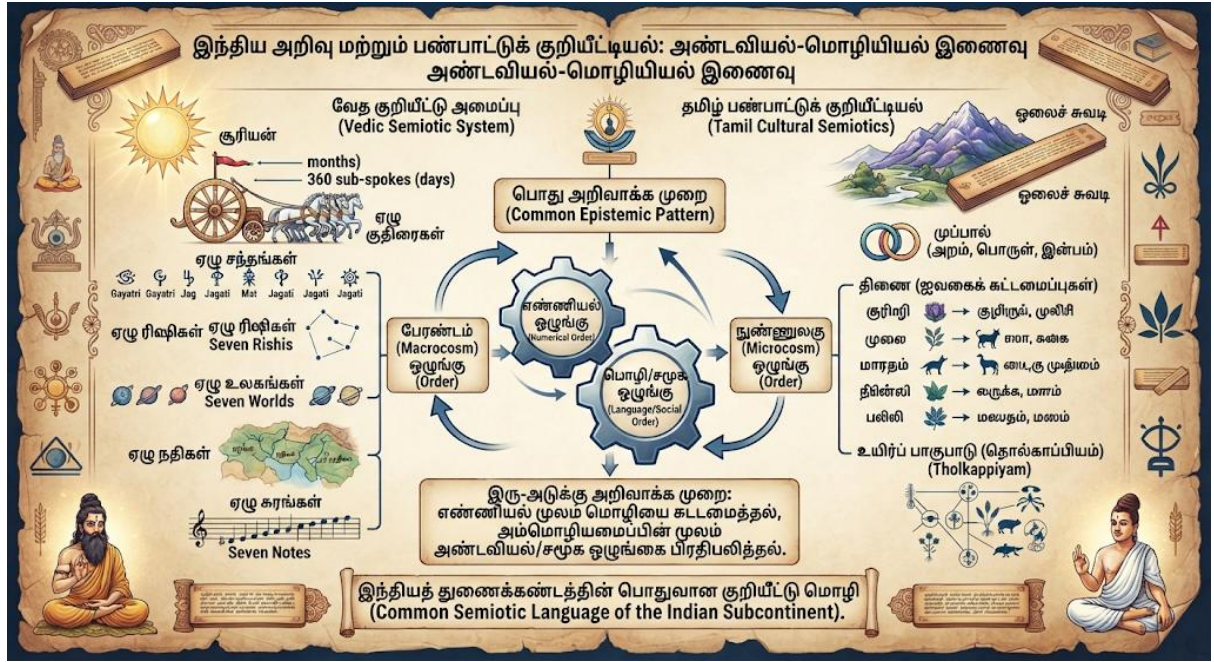

Fig 7: இந்திய அறிவு மரபுகளில் அண்டவியல்-மொழியியல் இணைவு

இப்படமானது வேத மற்றும் தமிழ் அறிவு மரபுகள் எவ்வாறு ஒரே மாதிரியான குறியீட்டு முறையைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன என்பதை விளக்குகிறது. வேதத்தில் சூரியன்-ஏழு குதிரைகள் மற்றும் தமிழில் முப்பால்-திணை போன்றவை, எண்ணியல் மற்றும் மொழியியல் மூலம் அண்டவியல் ஒழுங்கை பிரதிபலிக்கும் பொதுவான அறிவாக்க முறையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது இந்திய துணைக்கண்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த தத்துவார்த்த அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

8. கண்டறிதல்கள் மற்றும் விவாதம் (Findings and Discussion)

இக்கட்டுரையின் ஆய்வின் அடிப்படையில் பின்வரும் கண்டறிதல்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

- RV 1.164.23-25 ஆகிய மந்திரங்கள் காயத்ரி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய சந்தங்களை ஒரு தத்துவார்த்த-ஆன்மீக அடிப்படையில் (சந்தஸ் அறிதலே அமிர்தத்துவம் என) விளக்குகின்றன; இது சந்தஸ் மரபு வெறும் யாப்பியல் தொழில்நுட்பம் மட்டுமல்ல, ஒரு அறிவாக்க அமைப்பு எனும் கருத்தை உறுதிசெய்கிறது.
- சதபத பிராமணம் 5.21.16 வழங்கும் சூரியனின் ஏழு குதிரைப் பெயர்களும், ஏழு பிரதான சந்தஸ் பெயர்களும் ஒன்றுக்கொன்று நேரடியாகப் பொருந்துவது, வேத பண்பாட்டில் வானியல்-மொழியியல் இணைவுத் தத்துவம் அமைப்புரீதியாக இயங்கியிருந்ததற்கான வலுவான சான்றாகும்.
- த்ரிஷ்டுப் சந்தம் ($4 \times 11 = 44$ அசைகள்) எண்ணிக்கை அடிப்படையிலும் (ரிக்வேதத்தில் ~40%), கட்டமைப்பு நுட்பத்திலும் (4/5-ஆம் அசைக்குப் பின் நிறுத்தம்; ட்ரொக்காயிக் இறுதி) மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த சந்தமாகவும், அதனாலேயே சூரியனின் முதன்மைக் குதிரையுடன் (இந்திரனுடன் தொடர்புடைய குதிரையாகவும் சில உரைகளில் குறிப்பிடப்படுவதுடன்) இணைக்கப்பட்டதாகவும் கருதலாம்.
- த்ரிஷ்டுப் பாதத்தின் உள் நிறுத்தமும் (caesura), தமிழ் யாப்பின் தளையும் - மொழி, விதி விவரங்களில் வேறுபட்டாலும் - அடியை கட்டமைப்பு ரீதியாக இரு/மூன்று உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் செயல்பாட்டு ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன; இது ஒப்பீட்டு தென்னாசிய யாப்பியலுக்கு ஒரு புதிய ஆய்வுத் திசையை முன்மொழிகிறது.
- ஏழு எண் இந்திய அறிவு மரபில் (சந்தஸ், ரிஷிகள், உலகங்கள், நதிகள், சுரங்கள்) தொடர்ச்சியாகத் திரும்பத் திரும்ப வெளிப்படுவது, இது தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல, மாறாக ஒரு வேண்டுமென்றே கட்டமைக்கப்பட்ட பண்பாட்டுக் குறியீட்டு மொழி எனக் காட்டுகிறது.
- தமிழ் அற இலக்கியம் (திருக்குறள்), சங்க இலக்கியம் ஆகியவற்றிலும் ஒப்பான எண்ணியல்-தத்துவ கட்டமைப்புகள் (முப்பால், திணை ஐந்தமைப்பு) காணப்படுவது, வேத மற்றும் தமிழ் அறிவு மரபுகள் - சுயேச்சையாக வளர்ச்சியடைந்தபோதிலும் - எண் அடிப்படையிலான அறிவாக்க முறையை பொதுவாகக் கொண்டிருந்தன எனும் முடிவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

இக்கண்டறிதல்கள், சந்தஸ் மரபை வெறும் மொழியியல்/யாப்பியல் தொழில்நுட்பமாக மட்டும் நோக்காமல், அதனை இந்திய பண்பாட்டு அறிவியலின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த கூறாக மதிப்பிடும் தேவையை வலியுறுத்துகின்றன. மேலும், இவ்வாய்வு எழுப்பும் ஒப்பீட்டு வினாக்கள் - சமஸ்கிருத அக்ஷர வ்ருத்தமும் தமிழ் அசை/சீர் அமைப்பும் எந்த அளவிற்கு ஒரு பொது தென்னாசிய மொழியியல் அடிப்படையிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்தன என்பது உள்ளிட்டவை - எதிர்கால ஒப்பீட்டு யாப்பியல் ஆய்வுக்கு விரிவான களத்தை வழங்குகின்றன.

எனினும், இவ்வாய்வின் வரம்புகளையும் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம். த்ரிஷ்டுப்-தமிழ் யாப்பு ஒப்பீடு இக்கட்டுரையில் கட்டமைப்பு ரீதியான ஒற்றுமைகளை மட்டுமே சுட்டிக்காட்டுகிறது; வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையிலான ஒரு நேரடி தொடர்பை (direct historical derivation) நிறுவுவதற்கு மேலும் ஆழமான ஒப்பீட்டு-வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. இது எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கான ஒரு திறந்த அழைப்பாக இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்படுகிறது.

Fig 8: ஆய்வு முடிவுகள் மற்றும் எதிர்காலத் திசை: வேத-தமிழ் யாப்பியலின் ஒப்பாய்வு

இப்படம் வேத மற்றும் தமிழ் அறிவு மரபுகள் குறித்த ஆய்வின் முக்கியக் கண்டறிதல்களைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது. சந்தஸ் மற்றும் தமிழ் யாப்பு இரண்டும் அசை மூலம் ஒலியைக் கட்டுப்படுத்தி அண்டவியல் ஒழுங்கைப் பிரதிபலிப்பதாக இது

விளக்குகிறது. மேலும், த்ரிஷ்டுப் நிறுத்தம் மற்றும் தமிழ் தளை இடையேயான ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கான எதிர்கால வாய்ப்புகளையும் எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கான திறந்த அழைப்பையும் இது முன்மொழிகிறது.

9. முடிவுரை (Conclusion)

இக்கட்டுரை, ரிக்வேதம் 1.164-ல் இடம்பெறும் சூரியன்-குதிரை-சந்தஸ் குறியீட்டு அமைப்பை மையமாகக் கொண்டு, சப்த சந்தஸ் மரபின் அமைப்பையும், த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் 44 அசை அமைப்பையும் ஆராய்ந்தது. RV 1.164.23-ல் காயத்ரி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய சந்தங்கள் ஒன்றை ஒன்று அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருப்பதும், சதபத பிராமணம் சூரியனின் குதிரைகளுக்கு ஏழு சந்தப் பெயர்களை நேரடியாக வழங்குவதும் இணைந்து, வேத பண்பாட்டில் மொழி, எண்ணியல், வானியல், தொன்மவியல் ஆகியவை ஒரு ஒருங்கிணைந்த குறியீட்டு மொழியில் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன என்பதை நிறுவுகின்றன.

த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தின் கட்டமைப்பு நுட்பமும் (4×11 அசைகள், உள் நிறுத்தம், ட்ரொக்காயிக் இறுதி), ரிக்வேதத்தில் அதன் மேலோங்கிய இடமும் அதனை சூரியனின் முதன்மைக் குறியீடாக ஆக்கியிருக்கலாம் எனும் கருதுகோளை முன்வைத்தது. இவ்வேத அளவை மரபை தமிழ் யாப்பிலக்கண மரபுடன் ஒப்பிடும்போது, "அசை எண்ணிக்கை மூலம் ஒலியைக் கட்டமைத்தல்" எனும் பொதுவான அறிவாக்க தத்துவம் இரு மரபுகளிலும் இயங்கியிருப்பதை அடையாளம் கண்டு, ஏழு எண்ணின் பண்பாட்டுக் குறியீட்டு முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பிட்டது. இது வேத-தமிழ் ஒப்பீட்டு யாப்பியலுக்கான தொடக்கப் புள்ளியாகும்; ஆழமான தொன்மவியல் மற்றும் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு எதிர்காலப் பணியாக முன்மொழியப்படுகிறது.

Copyright and Licence

© 2026 The Author(s). This article is published in TAMILMANAM under the Creative Commons Attribution 4.0 International Licence (CC BY 4.0), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided appropriate credit is given to the original author(s) and the source, a link to the licence

is provided, and any changes are indicated. Licence:
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Publisher's Note

TAMILMANAM remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations. The views expressed are those of the authors.

References

அ) மூல வேத நூல்கள் மற்றும் பொது ஆதாரங்கள்

- [1.] Arnold, E. V. (1905). Vedic metre in its historical development. Cambridge University Press.
- [2.] Griffith, R. T. H. (Trans.). (1896). The Rig Veda (Book 1, Hymn 164). Internet Sacred Text Archive. <https://sacred-texts.com/hin/rigveda/rv01164.htm>
- [3.] Rao, S. (2012, October 7). Sri Gayatri – Part one. sreenivasarao's blogs. <https://sreenivasaraos.com/2012/10/07/sri-gayatri-part-one/>
- [4.] Wikipedia contributors. (2024). Vedic metre. In Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Vedic_metre
- [5.] Wikipedia contributors. (2024). Trishtubh (Vedic metre). In Wikipedia. [https://en.wikipedia.org/wiki/Trishtubh_\(Vedic_metre\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Trishtubh_(Vedic_metre))
- [6.] Wikisource contributors. (n.d.). The hymns of the Rigveda/Book 1/Hymn 164. Wikisource. https://en.wikisource.org/wiki/The_Hymns_of_the_Rigveda/Book_1/Hymn_164
- [7.] தமிழ் விக்கிப்பீடியா பங்களிப்பாளர்கள். (2022). வேத சந்தஸ்கள். விக்கிப்பீடியா. https://ta.wikipedia.org/wiki/வேத_சந்தஸ்கள்

ஆ) தமிழ் ஆய்விதழ்களில் வெளிவந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (Tamil Journal Research Papers)

- [8.] Jayakrishnan, P. (2022). Naturopathy in Tolkappiam. Shanlax International Journal of Tamil Research, 6(4), 114–120.
<https://www.shanlaxjournals.in/pdf/TS/V6N4/>
- [9.] Ligoriya, A., & Sagayaraj, R. (2022). Research paper on astronomy, nuclear science, and medical sciences in classical Tamil literature. Shanlax International Journal of Tamil Research, 6(4), 53–57.
<https://www.shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/4783>
- [10.] Mariselvi, V. (2024). Gilding lotus in Panar's social tradition. Shanlax International Journal of Tamil Research, 9(2), 78–83.
<https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/8369>
- [11.] Mujahid, A. L. M. (2025). Hospitality in Islam and Thirukkural: A comparative study. Shanlax International Journal of Tamil Research, 10(2), 69–78.
<https://doi.org/10.34293/tamil.v10i2.9544>
- [12.] Murugesapandian, N. (2022). Transgenders in ancient Tamil literature. Shanlax International Journal of Tamil Research, 6(4), 1–13.
<https://www.shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/4818>
- [13.] Sankara Narayanan, K. (2022). Tolkappiyam biological discriminations in the Sangam literature framework. Shanlax International Journal of Tamil Research, 6(4), 83–89.
<https://www.shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/4827>
- [14.] Sankara Narayanan, K. (2024). Poetry alteration in Nachinarkiniyar's Kalithogai commentaries text. Shanlax International Journal of Tamil Research, 9(2), 13–18.
<https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/8142>

-
- [15.] Sankareswari, M. (2024). Murugan worship and Kuthu in Sangam literature. Shanlax International Journal of Tamil Research, 9(2), 45–54.
<https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/6692>
- [16.] Vijayakalaivani, S. (2020). Familial life in Thirukkural. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 3(1), 28–37.
<https://doi.org/10.38067/ijtlls.2020.v03i01.003>